

KRISTNA SYNSKADADES
FÖRENING SYSKONBANDET

Nummer 2, april 2026 | Årgång 118

SYSKONBANDET

Syntolkningsatsning i kyrka

Verksamhetsberättelse för år 2025 | Boktips
Årets styrelsekandidater | Inbjudan till Svorsk-träff

Från verksamhetsledaren

– Glimtar av värde

Ett par dagar efter att förra tidningen damp ner i din fysiska eller virtuella brevlåda samlades en grupp medlemmar från olika håll i landet, hos Syskonbandet för kurs i bibelläsning med mobilen. Bibeln – denna märkvärdiga och omstridda bok, som inte enbart är en samling av böcker med poesi, sånger, historiska skildringar, visdomsord, berättelser. För många av oss kristna är det de texter vi läst flest gånger, betraktar som centrala. Texter att återkomma till och utgå ifrån som öppnar upp blick för vad Gud, människa och livet är, och försöker ha som vägledning.

När syn försämras och text inte kan läsas som förut, kan det därför bli en särskild sorg och saknad att inte längre kunna läsa Bibeln. För en av deltagarna på kursen kom glädjetårar när hon lärde sig att starta den mänskligt inlästa bibeltexten i sin mobil och sa med darr på rösten ”Detta är vad jag längtat efter!”. En annan introducerades i att läsa texten och andakter i appen med voiceover, både för sig själv och högläsning, och sa bland annat: ”Jag har lärt mig andra

sätt att läsa som underlättar för ögonen”. ”Just i det kristna gudstjänstlivet har jag inte använt mig av det, så det var helt nytt för mig” sa en deltagare som aldrig sett och tidigt lärt sig behärska teknik men inte kommit in i att läsa just Bibeln. En deltagare erkände att hon kommit mest för gemenskapens skull, att hon trodde sig redan ha all teknisk färdighet hon behövde vad gäller Bibeln och andaktsliv, men att hon fick testa och upptäcka mer nytt än väntat som hon kommer ha nytta av. Det uttrycktes av någon också uppskattning av de tips som gavs på andra appar och poddar för andaktsliv, och önskan att det skrivs sådant i vår tidning.

Kurs som denna och kommentarer från deltagare ger en glimt av vår förenings unikhet, värde och meningsfullhet. Glimtar av detta slag återspeglas också i verksamhetsberättelsen för år 2025. Den får du ta del av här i tidningen och glädjas åt glimtarna!

Tina Strömberg

Tillgänglig kyrkokonferens

Equmeniakyrkan har tagit steg framåt för att försöka göra kyrkokonferensen så tillgänglig som möjligt för så många som möjligt med olika behov. I detta har Syskonbandet fått vara med i frågan om syntillgängligheten. Det går att få led-sagning på plats och gudstjänstagendor kommer finnas digitalt att ladda ner i förväg. För den som är ombud så är

indikatorkort taktilt olika och de kommer försöka erbjuda syntolkning vid samsamlingarna. Konferensen äger rum 5-7 juni i Örebro och är i år på ett nytt sätt – visionskonferens för första gången. Varannat år ska det bli på detta sätt med fokus på vision och inspiration, medan samfundets förhandlingar koncentreras till det andra året.

Boktips

Älskade Ester, författare Kent Lundholm

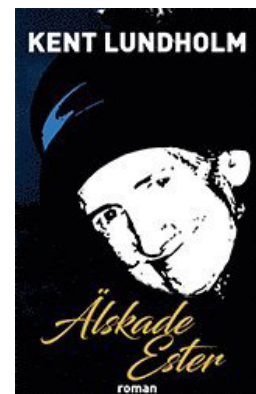
Detta är en biografi om kvinnan Ester Nilsson som levde 1896-1985 och växte upp tillsammans med sina föräldrar på Nygård - en gård på landsbygden utanför Lycksele socken. När föräldrarna blir så pass gamla att de behöver flytta till ålderdomshem så vet man inte riktigt vad man ska göra med Ester för hon har ju alltid bott med sina föräldrar, då är hon i sena 20 års åldern. Hon får därför lite på nåder följa med till ålderdomshemmet. Där får hon lite nya vänner, men samtidigt får hon också göra det bästa hon vet - att fika. För det finns ju inte så mycket som händer på ålderdomshem annat än den oundvikliga döden. Ester blir en kär vän och stöd på begravningar i över 50 år framåt i tiden. Allt

detta egentligen från början för en bit prinsess-tårta. Hon har sedermera kallats Ester Duva för att hon finns där i sorgen för de som behöver henne.

Boken är tidvis underhållande men samtidigt väldigt sorglig. Hur kan det bli så att en människa kan vara så ensam som Ester var och sedan bli så hyllad som hon blev?

På Storytel är boken uppläst av en man som pratar flytande västerbottniska och för min norrländska själ så är detta en fröjd att lyssna på. Boken finns även inläst på Legimus men där av en kvinnlig röst.

Marie Bergström

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	2	Syntolkningssatsning i kyrka	5
Tillgänglig kyrkokonferens	2	Årets styrelsekandidater	7
Boktips	3	Verksamhetsberättelse 2025	10
Hälsning från styrelsen	4	Svorsk-träff 28 maj	16

Hälsning från styrelsen

Vid denna tid på året handlar det för styrelsen mest om att gå igenom bokslut, ta fram ett förslag för budget och att stämma av planeringen av årsmötesdagarna som ju detta år äger rum i Sigtuna i maj. Vi får samtidigt anledning att fundera över verksamheten framöver i samband med att ett förslag till verksamhetsplan ska utformas.

När detta nummer av tidningen kommer ut, har vi firat påsk. Påsken är ju den viktigaste högtiden för världens största organisation, det vill säga den kristna kyrkan. Det är ur många synpunkter världshistoriens viktigaste händelse då vi firar "uppgraderingen av den mänskliga existensen". Men lärjungarna firade ingen uppståndelse under den första påsken. De var förkrossade och bedrövade efter att ha fått uppleva hur Jesus torterades och korsfästes. Jesus hade ju inte vunnit den seger över hedningarna som enligt den judiska uppfattningen skulle känneteckna Messias. Han skulle ju segra, inte förnedras. Men så hände något som nästan alla världens Jesusforskare är ense om - Jesu anhängare förändrades plötsligt. Från att ha varit rädda, besvikna och förvirrade blev de övertygade, frimodiga och hängivna. Med uppenbar risk för sina liv, predikade de att Jesus lever och att en ny framtid är på väg. Just i tiden mellan påsk och pingst fick de själva konstatera att graven där Jesu kropp blev lagd var tom, att Jesus själv mötte dem väldigt fysiskt och bad dem om något att äta. Kvinnorna vid graven, alla apostlarna, och mer än 500 personer vid ett och samma tillfälle fick möta Jesus fysiskt, inte som i en dröm eller genom

någon slags kollektiv hallucination, utan på riktigt. Det handlar om många tillfällen under 40 dagar och om väldigt många personer. Redan på pingstdagen predikade Petrus med sådan glöd om uppståndelsen att ca 3 000 personer blev omvända den dagen. Vi kan påminna oss att elva av de tolv lärjungarna senare blev dödade på grund av att de proklamerade sin tro. Samma öde drabbade bland annat Jesu halvbror Jacob, Paulus och många andra under den kristna kyrkans första tid. Detta pris hade de knappast betalat om de inte varit genuint övertygade om att Jesus "dött för våra synder i enlighet med skrifterna och uppstått i enlighet med skrifterna". Paulus konstaterar vidare att "eftersom döden kom genom en människa kom också de dödas uppståndelse genom en människa. Liksom alla dör i Adam ska alla göras levande i Kristus" (1 Kor 15:21-22). Var och en som i sitt hjärta tror att Gud har uppväckt Jesus har evigt liv. Detta faktum är det mest storslagna vi kan fira. Detta att den som kopplar ihop sitt liv med Jesus och i sitt hjärta tror att Gud har uppväckt honom, den människan har evigt liv.

Med de orden vill jag avsluta denna hälsning och även säga att efter en period på fyra år i Syskonbandet styrelse kommer jag nu snart att avsluta det uppdraget för denna gång. Det har varit en tid fylld av god gemenskap och en tid som jag upplevt som både lärorik och meningsfull.

Tack till er alla för förtroendet.

Sture Lyreskog

Syntolknings-satsning i kyrka

Vår norska systerförening KABB har de senaste åren samarbetat med Norska kyrkan för att erbjuda syntolkade gudstjänster. Nu har det spridit sig till Sverige och ett första initiativ är taget av Allhelgonakyrkan i Lund.

Josefina Solberg är präst och initiativtagare till att kyrkan nyligen införskaffade utrustning för syntolkning och som de börjat använda i samarbete med professionell syntolk.

- **Det började** egentligen med en längtan att vi som inte ser så bra eller inte alls ska kunna få möjligheter att ta del kyrkans gudstjänstliv på ett mer öppet och inkluderat vis, svarar Josefina på frågan om hur det hela började.

Som präst möter hon ofta teckentolkar som stöttar och hjälper människor som inte hör. Hon upplever att det finns en tydlig upparbetad struktur och strategi för det men har inte mött alls liknande tydlighet vad gäller syntolkningen. Hon hörde talas om att de hade testat att syntolka gudstjänst i Norge och det inspirerade henne att vilja testa något liknande i svenskt sammanhang. I samma veva kom det ett utskick via Lunds stift till församlingarna från en syntolk som undrade om det fanns behov att syntolka i kyrkorna.

- **Då nappade jag** på det och kontaktade henne som berättade hur hon brukar syntolka och om utrustning hon brukar använda sig av, berättar Josefina.

Utrustningen består av en mikrofon och sändare, trådlöst kopplad till mottagare med hörsnäckor för var och en som ska lyssna. Det påminner om det man kan få

låna vid museum och guidade visningar. Syntolken kan på så vis prata diskret och du som lyssnar kan höja volymen som du själv vill på mottagardosan du fått. Allhelgonakyrkan i Lund ansökte om pengar att köpa in ett antal mottagare och nu testar dem sig fram vid syntolkade punktinsatser i samarbete med Lotta Swahn som är utbildad syntolk, men ambitionen är att kunna erbjuda viss syntolkning i det vardagliga gudstjänstlivet.

- **Jag lever själv** med en synskada sedan födseln som bidrar till min vilja att kyrkan som är det sammanhang där jag jobbar och verkar ska få vara en så öppen och möjliggörande miljö som möjligt för så många som möjligt oavsett vad man kan ha för olika förutsättningar i livet. Och då

har man, i alla fall jag, tentaklarna lite ute för vad jag själv kan ha saknat eller längtat efter. Inte minst den här erfarenheten att känna mig väntad i ett sammanhang, som jag sällan tycker mig få uppleva med mina behov att inte se så bra, berättar Josefina.

Vad skulle fått dig att känna dig väntad?

- Att man har tänkt tanken att någon med sämre syn kan komma in i rummet. Att man funderat på vad som kan göras för att underlätta. Betyder inte att man har svar på allt men att man försökt, som en grundnivå. Att till exempel en storstilspsalmbok finns till hands, inte behöver letas fram någonstans ifrån där den glömts bort sedan den köptes in. Få hjälp till nattvarden. Säga vilken psalm som sjungs. Ett ja till sådana enkla lösningar, en villighet att testa nytt, istället för tveksamhet och att jag känner det som att jag är ett problem, säger Josefina.

Satsningen på att erbjuda syntolkning i kyrkan hoppas Josefina ska ge ringar på vattnet, både i den egna församlingen och att det sprider sig till andra församlingar. Förhoppningen är att det ska bidra dels till att människor som inte är en del av församlingsgemenskapen ska känna sig välkomna till musik- och kulturliv, att det på så vis får utgöra en brygga och kontaktyta med nya. Dels att det får bidra till att redan aktiva medlemmar känner sig mer som en del av den kristna gemenskapen och tillhörighet i kyrkans sammanhang.

- **Jag hoppas att människor som inte ser eller är synsvaga ska få känna sig lite raka i ryggen, stolta, och att de får, vi får, känna att vi är en del av Kristi kropp och**

kyrkan. Att vi har rätt att få ta plats med det och få ta emot allt som alla andra ska få rätt att ta emot och förstå i förhållande till evangeliet, till sin tro, fördjupning, till Gudsmöte i gudstjänstssammanhang, uttrycker Josefina.

Foto: Josefina Solberg

Syntolkningssatsningen är långt ifrån det första Allhelgonakyrkan gjort i tillgänglighetsväg. Särskilt har de jobbat med att skapa goda miljöer för personer som lever med intellektuell funktionsnedsättning i alla åldrar. Det är dem kända för här i södra Sverige. Man ser dem som Gudstjänstvärdar, deltar och medverkar på olika vis.

- **Man får den församling man arbetar för. Vill man ha en församling präglad av mångfald får man arbeta för det, då kommer personer som känner sig hemma i denna miljö oavsett vilket grundbehov man har, menar Josefina.**

Olikheterna berikar hela församlingen har de fått märka av i Allhelgonakyrkan:

Det skapar en värme och det påverkar hur man bemöter varandra. Det gjorde också att det inte blev några konstigheter kring att Josefina som inte ser helt bra kom som präst.

- **Börjar vi bara** leva och vara tillsammans och får vara dem vi är, får vara väntade utifrån det, då ges goda förutsättningar. Det behöver inte vara så mycket mer då, behöver inte vara så ångestladdat att göra fel eller att misslyckas med att ha förberett fel, för det finns en förståelse att vi är mänskliga, summerar Josefina.

Vi var en grupp, från Syskonbandet och SRF, som tog del av syntolkningen under skärtorsdagsmessa i Allhelgona kyrkan. Syntolk Lottas röst hördes tydligt

i hörsnäckan som hängts över örat. Hon berättade om hur Josefina vände sig mot altaret och mot församlingen under nattvardsförberedelsen. Det var tryggt att få instruktion i örat om när det var dags att stå upp och sätta sig ner, och hon berättade vilken psalm som skulle sjungas. Det var också värdefullt att få syntolkat vad som hände i rummet, så som övergång mellan gudstjänsten och konsert, då matta rullades ihop, nattvardsbord plockades bort och notställ ställdes fram av musiker – allt detta samtidigt som bibeltext lästes. Hade jag inte fått syntolkning så hade jag varit frågandes över vad som hände och även gått miste om tillhörande symboliska gester i gudstjänsten.

Tina Strömberg

Årets styrelsekandidater

Här presenteras de som är redo att ta ett extra ansvar inom vår gemensamma förening i roll som styrelseledamot, vilket vi får glädjas åt! Michael Liliequist och Marlene Juthstrand kvarstår i styrelsen sedan tidigare. Valsedlar är på väg till dig som är röstberättigad medlem och de behöver postas till Syskonbandet senast 6 maj för att säkert hinna fram i tid. Vilka tre ska du rösta på till ordinarie ledamöter?

Tesfaye Deriba

Är 67 år och bor på söder i Stockholm. Jag är blind sedan barndomen. Jag är mycket aktiv medlem i Mekane Yesus kyrkan Stockholm, som är en etiopisk församling. Där leder jag ibland lovsång och andra samlingar. Annars till vardags är jag tolk på deltid samt pens-

ionär. För nöjes skull lyssnar jag på musik, samt ger råd till människor med olika strapatser.

Drömbild av Syskonbandet: en förening med aktiva unga vuxna och barnverksamhet.

Jag tror jag kan bidra med att stärka utbytesverksamheten med våra internationella kontakter.

Boktips: Jag har ingen speciell bok att

rekommendera, men läs gärna om AI:s insats för människor med funktionshinder.

Ann-Christine Folke

Brukar oftast kallas Anki, är 59 år och bor i Vingåker. Jag har medfödd grå och grön starr, har ca 7 % syn på vänster och ingen mätbar syn på höger öga. Är aktiv i Equmeniakyrkan, men har även mycket kontakt med Svenska kyrkan genom min mans engagemang där plus att vi gemensamt sjunger i kyrkokören. I Mariakyrkan (Equmeniakyrkan i Katrineholm) arbetar jag som diakon. På fritiden gör jag flera olika saker: läser böcker, skriver, sticker, lagar mat och bakar, musicerar och sjunger, umgås med vänner.

Drömbild av Syskonbandet: att Syskonbandet kan få vara en resurs i olika kyrkor runt om i landet med sin kompetens kring hur det är att vara synskadad och kristen, hur man kan skapa tillgängliga gudstjänster, att Syskonbandet ännu mer blir en självklar del av det kristna landskapet.

Jag vill kunna bidra med medlemsvård och gemenskapsfrämjande verksamhet. Jag är också ekumeniskt inriktad och har funnits med i och har rätt mycket kunskap om olika kristna sammanhang och uttrycksformer.

Boktips: Den genomskinliga platsen av Victoria Rudebark, som handlar om den ekumeniska komuniteten på den

skotska ön Iona och den keltiska kristendomstolkningen. Vill också tipsa om den lite roliga boken Det är saligt att samla citron av Birgitta Rudberg.

Måns Högström

Jag är 50 år och bor i Uppsala. Jag är synsvag sedan födseln och ser 0,2 på mitt bästa öga. Det där med att begränsa sig är lite svårt så jag är aktiv i flera kyrkor inom Svenska kyrkan, dels i min hemförsamling där jag är ersättare i församlingsrådet och även gudstjänstvärd. Ibland är jag med i Uppsala domkyrka och samlar in kollekt. Jag är också engagerad i Tro och ljus, en ekumenisk gemenskap främst för personer med intellektuell funktionsnedsättning. Till vardags jobbar jag som fastighetsskötare, ett rörligt och omväxlande jobb. När jag inte är på jobbet eller i kyrkan brukar jag bland annat vara ute i naturen eller umgås med vänner eller kanske hälsa på min flickvän.

Drömbild av Syskonbandet: Det är nog att vi får fortsätta vara en stark och stabil förening som alltid ser våra medlemmars bästa.

Jag vill vara med i styrelsen och komma med nya bra idéer för att vi i föreningen ska nå våra mål och samtidigt ha bra resurser att skapa bra och meningsfulla aktiviteter som berikar våra medlemmar.

Boktips: Att läsa böcker är inte min starka sida men för närvarande så läser jag boken Fördel ADHD av Anders Hansen.

Lena Johansson

Jag är 74 år, känner mig som 47 och bor i ett trevligt kollektiv i Linköping. Är helt blind sedan barndomen. Jag är medlem i Missionskyrkan men besöker mest Svenska kyrkan i Skäggetorp där jag bodde förut och besöker också andra kyrkor. Jag är med i tre körer och lite föreningsliv. Ägnar mig gärna åt musikalysning, gillar det mesta, och spelar lite piano, gitarr och blockflöjt. Ska försöka mig på lite tvärflöjt och fiol. Jag håller också på att förbereda mig för ny ledarhund så jag kan komma ut och röra på mig vilket jag tycker är viktigt för hälsa och friskvård.

Drömbild av Syskonbandet: att Syskonbandet består i alla tider för den är den förening som jag tycker håller måttet.

I styrelsen vill jag jobba med medlemsfrågor och att få fler engagerade i föreningen. Att vi ska förmedla livet i tro och utan åldersgränser.

Boktips: Läser mycket kristen självbiografi som till exempel Simon Ådahls böcker, de är mycket inspirerande och läsvärda.

Eva Nilsson

Jag är 67 år gammal och bor i Handen i Haninge kommun, söder om Stockholm. Ser ingenting sedan födseln. Jag går till Svenska kyrkan på

högmässor och konserter då och då. Av och till har jag sjungit i någon av Svenska kyrkans körer, främst stora klassiska verk. Jag är pensionär sedan i höstas, efter att ha jobbat många år i Synskadades Riksförbund med det internationella biståndsarbetet. Sedan har jag jobbat extra på SRF med valpkalendern men nu är jag pensionär igen sedan 1 mars och börjar så sakta vänja mig.

Jag spelar blockflöjt, både klassisk musik tillsammans med en vän och engelsk samt fransk folkmusik i en grupp. Träffar gärna mina vänner ihop med en bit mat och goda samtal. Läser mycket och tycker om att motionera. Gillar också att hålla på med ljudredigering. Tack vare Syskonbandets podd Klarsyn får jag göra det – både intervjuer till programmen och redigera ljudet.

Drömbild av Syskonbandet: Jag har inte så bra och övergripande koll. Men jag tycker det är viktigt att alla får komma med idéer och förslag.

Oavsett vilken styrelse jag sitter i så vill jag att det ska vara ordning och reda på allt, att alla medlemmar får komma till tals, att ingen blir orätt behandlad för sina åsikters skull eller för något annat. Nya idéer ska bejakas och testas.

Boktips: Krigets gentlemän av Kristina Valdén. Den är lagom spännande och avkopplande i dessa tider då jag snart inte orkar ta in några nyheter alls fastän jag gör det ändå.

Verksamhetsberättelse för år 2025

Kristna synskadades förening Syskonbandet

Ordförande har ordet

Det nalkas mot vårt årsmöte och därför vill jag tacka för ett gott samarbete i vår styrelse. Det är roligt att få förtroendet som eran ordförande då jag får glädjen av att arbeta tillsammans med en engagerad och inspirerad styrelse och ett särskilt tack vill jag rikta till Sture Lyreskog för allt som du har bidragit med tack vare din stora kompetens nu när du lämnar styrelsen. Vi vill också tacka våra anställda, vår verksamhetsledare Tina Strömberg och vår kommunikatör Stina Sköld som har gjort ett fint arbete för oss i Syskonbandet genom bland annat gemenskapsdagar, Tysklandsresa, ny hemsida m.m. Allt som gläder oss syskonbandare. Roligt är också att våra internationella kontakter ökar tack vare medlemmars försorg.

Här berättas i korthet om de aktiviteter och händelser inom föreningen Syskonbandet, som vi särskilt vill lyfta fram i återblick från verksamhetsåret 2025.

Podd – Hemsida – Tidning

Podden Klarsyn som även sänds som radioprogram i olika kanaler, har under året gett ut 13 avsnitt. Det inledes med pilgrimstema och samtal om de sju nyckelorden; Frihet Enkelhet Tystnad Bekymmerslöshet Långsamhet Andlighet Delande. Senare på året övergick det till programserie med Fred som röd tråd, med anknytning till det speciella ekumeniska året "Tid för Guds fred". Gruppen

som jobbat med programmen har varit densamma och hjälpts åt med såväl inspelning som redigering. De har haft fem antecknade planeringsmöten över Zoom.

Nya hemsidan som Stina Sköld arbetat med sedan hon startade sin anställning hos oss lanserades vid årets slut. Med den kan vi nu erbjuda en sida mer läsvänlig för både öga och skärmläsare, på dator och på mobil. Medlemmar med olika synstatus och hjälpmedel har utgjort referensgrupp. Alla texter är uppdaterade till aktuell information och uppbygget ger ett mer tidsenligt intryck.

Medlemstidningen Syskonbandet har utkommit med 6 nummer. Med anledning av punktskriftens 200-årsjubileum har någon medlem i varje nummer skrivit sin

personliga punktskriftsupplevelse. Artikelserien "Vilka finns i huset" har fortsatt och de organisationer på Ekumeniska Centret som presenterats är Katolska Ekumeniska Nämnden och Equmeniakyrkan. Tips har getts på podd, odling och böcker. Det har berättats om självförsvaret mot oönskad förbön om helande och om att skriva psalm. Det har förstås också informerats om vad som hänt och är på gång inom föreningen.

Kurs och Ashram

Kurs för kyrkanställda med synnedsättning hölls i Alvik 20-21 mars. Ur rapport efter kursdygnet:

"Under årens gång som jag varit engagerad synskadad medlem i Syskonbandet har jag ofta funderat över hur andra som är församlingsanställda och är synskadade upplever sin situation. Dels praktiskt och dels vad de har för tankar, känslor och erfarenheter kring vissa teologiska frågeställningar, däribland förhållningssätt kring helande". Ett tiotal personer var det som fick dela erfarenheter om frågor som dessa. Deltagarna var från olika kyrkofamiljer och kom resandes allt ifrån norra Norge till Malmö i söder. Man ansåg att det vore värdefullt att bjuda in till träff som denna med ett par eller tre års mellanrum.

Ashram inför advent hölls 21-23 november tillsammans med Kristna ashramrörelsen på Sörgården i värmäländska Kil. Det var tid för bibelstudium, bönegemenskap och tystnad. Från Syskonbandet deltog 11 personer och därtill några från ashramrörelsen som gjorde att vi fyllde gården. Helgen var uppskattad i den grad att gruppen där

och då bestämde när det ska bli helg i samma anda året därpå.

Träffar och studiecirklar - live och digitalt

Två studiecirklar på distans via Zoom har erbjudits under året; En om Martin Luther och en om Karmels andlighet - båda med Michael Liliequist som kursledare.

I Alvik möttes några för bokcirkel i fastetid. På medlemmars initiativ träffades man också för adventsfika i Alvik, där hel kakbuffé bullades upp av dem som gemensamt tog med, adventssånger sjöngs och andakt hölls.

Syskontelefonen har fortsatt med träffar över telefon en förmiddag och en kväll varje månad.

Foto: Daniel Strömberg

Skandinaviskt samarbete

Med Syskonbandet i spetsen gjordes gemensamt arrangemang med norska

och danska KABB i form av bussresa till Tyskland 17-21 september. Resan gjordes i Luther och Bachs fotspår, med Carl Magnus Adrian som kaplan och guide. Städer som Wittenberg, Erfurt och Leipzig besöktes, och platser som Bachs barndomshus i Eisenach och Wartburg där Luther översatte Nya testamentet från latin. Flera konserter med koppling till Bach fick gruppen också uppleva. Bussen som tog oss runt fylldes av ungefär lika många danskar, norrmän och svenskar – totalt 48 personer.

Svorsk-träff startade upp med ett första tillfälle i november. Det är ett gemensamt initiativ av norska KABB och Syskonbandet, med Kurt Ove Meland och Tina Strömberg som programledare. Det är tänkt som en plattform att mötas över Zoom ett tillfälle varannan månad. Varje tillfälle med sitt unika tema, inbjuden gäst och delande, med förhoppning att

stärka bryggan mellan våra skandinaviska länder.

Norska KABB, i samarbete med organisationen Vake, arrangerade 29-30 november pilotkursen "Självförsvar mot oönskad helandebön" och representanter från Syskonbandet inbjöds delta. Marlene Juthstrand från styrelsen och verksamhetsledare Tina Strömberg var med detta dygn i norska Moss för att ta med erfarenheterna från kursen till Sverige och eventuellt framtida arrangemang.

Årsmötesdagar

"Tid för Guds fred" var årets tema för Syskonbandsdagarna med årsmöte, med anknytning till det stora ekumeniska året i svensk kyrklighet. Dagarna hölls 4-8 juni på Hjälmmargården i Vingåker. Till inledningskvällen fick vi besök av rektor Raj och Svetlana samt deras dotter, som

var på Sverigebesök från Indien där de driver skola för barn med synnedsättning och andra funktionsnedsättningar. Lotta Sjöström Becker från Kristna fredsrörelsen gästade oss med workshop om ickevåld.

Vi gick bönevandring för fred, hade fredligt fredagsmys med lagtävlingar, uttryckte fred i text och lärde oss nya fredssånger som sjöngs i gudstjänsten på gården tillsammans med kyrkorna på orten. 41 personer totalt deltog i Syskonbandsdagarna, samt ytterligare några över Zoom på årsmöte och Forum Syskonbandet om framtidsvisioner.

Yttre mission

NELC blindskolan i Indiens Cooch Behar beslutade Syskonbandet i år att inkludera i den yttre missionen genom ett årligt stöd tillsvidare. Under året har skolans elever gjort goda framsteg i sina studier och deltagit aktivt i skolans många aktiviteter. Särskilt uppmärksammades firandet av punktskriftens 200-årsdag och skolans 60-årsjubileum. Skolan arbetade också med hälsa, miljö och rättigheter genom hälsokontroller med medicinsk uppföljning, informationsinsatser om exempelvis barnäktenskap, trädplantering för miljön samt en kurs där civilförsvaret informerade om beredskap och nödsituationer. Utöver detta innehöll året många uppskattade inslag som kulturprogram, idrottsdagar, utflykter, tävlingar och högtidsfiranden. Den stora utmaningen nu är att den svenska stora finansiären Stiftelsen Brödet upphörde vid årsskiftet, varför rektorn för skolan under året påbörjat intensivt sökande efter nya organisationer och individer som kan stödja arbetet vidare.

BCA i Etiopien har under året bedrivit regelbunden verksamhet genom veckovisa bönemöten, körövningar och samlingar för undervisning, rådgivning och evangelisation. De har arrangerat fyra större gemensamma samlingar, inklusive ett fem dagar långt vinterprogram med 130 deltagare från olika delar av landet. Organisationen har gett utbildningsstöd till 53 barn och delat ut mat till cirka 150 personer. En stor utmaning är bristen på egen lokal i Addis Abeba, ökade levnads-kostnader till följd av inflation samt säkerhetsproblem som försvårar resor och kontakt med regionala verksamheter.

UFSAMC i Kinshasa har haft medlemsmöten och bibelstudier. I utbildningscentret har 36 unga mödrar deltagit i sömnadsutbildning, där 16 har slutfört sina studier. Som följd av utbrutet krig i östra landet, ekonomisk turbulens och vräkningar, kom 25 medlemmar som flyktingar till centret och alla nödgades tigga på gatorna trots att det går emot förenings stadgar och intention. Försäljningen av vatten har fortsatt men minskat på grund av fler borrhade brunnar i området senaste året. De största utmaningarna är krigssituationen, begränsade resurser och utrustning till utbildning.

TCAB i Tanzania har under 2025 breddat sin verksamhet genom att starta fler aktiva lokala avdelningar i olika regioner i landet och även en ny gren i Bukavu i Kongo. De har genomfört seminarier och evangelisationskampanjer där fokus varit på undervisning och gemenskap. Organisationen har också gett konkret stöd till 20 skolelever genom att dela ut hygienartiklar och skor. En stor del av resurserna har lagts på att påbörja byggnation

av ett eget kontor och center. Under året har medlemsantalet vuxit till över 250 aktiva medlemmar. De största utmaningarna är brist på finansiering, utrustning och transport, negativa attityder kring funktionsnedsättning samt svårigheter att nå medlemmar i avlägsna områden.

Kibreli i Tanzania har fortsatt sända bibeldelar i punktskrift och bibelkurs på distans runt om i landet, men på grund av dyrt porto begränsat utskicken till två istället för åtta gånger per månad och de har skurit ner på utskick till grannländer. Redan första halvåret hade de 55 nya läsare registrerade för distanskurser. Syskonbandets missionsgrupp tog initiativ till inköp och översändning av brudklänningar till Kibreli som inkomstmöjlighet genom uthyrning, som de dock istället sålde vidare då de ansågs svåra att hyra ut. I samband med val i Tanzania uppstod stort tumult, landet stängde ner och många skadades så även en i Kibreli-teamet. Fortsatt utmaning för verksamheten är att punktskrivaren inte fungerar och inte heller bilen, samt porto-kostnaden och personalens låga löner som inte går att leva på.

Kansli och personal

Personal har deltagit i föreläsningar och evenemang som erbjudits på Ekumeniska Centret. Vi har även nyttjat centrets välutrustade sammanträdesrum för möten, kurs och lokala träffar.

Stina Sköld har fortsatt sin anställning som kommunikatör och kanslist på 40 %, med arbetstid förlagd främst hemifrån Kolmården, och Tina Strömberg som verksamhetsledare på 85 %, med det mesta av arbetstiden förlagd på kansliet i Alvik. Patrick Jennerström har varit vår ekonomikonsult för bokföring, fakturor och löner, ca 10 timmar per månad.

Ekonomi

I år blev det ett underskott på knappt 150 000 kr. Syskonbandets intäkter kommer till största del från avkastning av våra aktie- och räntefonder. Kapitalplaceringsgruppen (KPG) förändrades med årets start till att utgöras av Sture Lyreskog och Ulf Bengtsson. Tillsammans med Söderberg & Partners är det dem som på styrelsens uppdrag förvaltar Syskonbandets kapital. Förutom intäkter från värdepappersförvaltningen, har Syskonbandet fått några generösa anslag från sökta fonder avsedda för verksamheter som våra. Samarbeten har liksom tidigare också skett med Studieförbundet Bilda som gett bidrag till vissa verksamhetskostnader. 11 423 kr har inkommit i enskilda gåvor till Syskonbandet som förening. 31 420 kr har insamlats samt tacksamt mottagen enskild gåva om 200 000 kr till vårt internationella arbete. Därtill har norska KABB bidragit med 22 915 kr till den gemensamma

yttre missionen. Stödet har i år fördelats enligt följande: 10 000 kr till blindskolan i Indien, 10 000 kr i föreningsstöd BCA – Etiopien, 9000 kr i föreningsstöd och 8100 kr till byggande av center TCAB – Tanzania, 19 000 kr plus 1900 kr inköp av brudklänningar till verksamheten Kibreli – Tanzania, 21 000 kr i föreningsstöd och 10 000 kr i nödstöd till UFSAMC – Kinshasa. Totalt 100 000 kr.

Medlemmar

Medlemsantalet var vid årets slut 302 varav 182 kristna synskadade och 120 stödjande. 4 nya kristna synskadade medlemmar och 6 stödjande välkomnades. Till vår kännedom under året har 8 medlemmar gått till fridens hem.

Styrelsen

Styrelsen har under året haft 7 möten över Zoom och 3 på plats i Alvik. Den nya styrelsen efter årsmötet i juni konstituerade sig så här: Michael Liliequist (ordförande och personalansvar), Lena Johansson (vice ordförande), Ann-Christine Folke (sekreterare), Sture Lyreskog (vice sekreterare och ekonomiansvarig), Marlene Juthstrand (ordinarie ledamot), Tesfaye Deriba (förste ersättare) och Måns Högström (andra ersättare).

Ordförandes slutord

Så vill jag nu slutligen be tillsammans med er om fred på jorden. Att alla människor ska få leva i frihet och trygghet. Låt var och en bli respekterad för vilka de är. Jag ber för alla i Syskonbandet, särskilt för de som kämpar med psykisk ohälsa, de som känner sig ensamma och för alla sjuka. Jag vill be för hela vår jord, för alla växter och djur. Kom du helige Ande och vattna jordens ansikte så vi kan förvandlas i din kärlek. I Jesu Kristi namn. Amen.

Skickar också med detta Bibelord från Rom 8:22-27:

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt. På samma sätt är det när Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Slutligen vill jag också tacka speciellt kära syskonbandare för vad du har bidragit med under 2025. Därmed är ingen nämnd och därmed ingen heller glömd.

Pax et Bonum

På styrelsens uppdrag

Ordförande Michael Liliequist och verksamhetsledare Tina Strömberg

Svorsk-träff 28 maj – Odlas utan att se

Våren är här och allt börjar växa, både grödor och ogräs! I Svorsk-träffen pratar vi om tips och trix för att odla i den egna trädgården, på balkongen eller i köksfönstret. Gäst denna gång är Therese Nelson. Hur gör hon för att hålla ordning på det hon odlar utan att se? Hur hittar hon det som är moget att skörda? Det kommer ges handfasta tips och erfarenheter delas. Vad har du själv lyckats med eller tyckt varit svårt med att odla hemma? Delta och inspireras i denna gröna träff där norska och svenska blandas!

Tid: Torsdag 28 maj kl. 19:00-20:30.

Plats: Zoom.

Programvärdar: Tina Strömberg från Syskonbandet och Kurt Ove Meland från norska KABB

Varmt välkommen är alla med intresse eller nyfikenhet!

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se

Har du idéer till tidningen eller vill du bidra med texter?

Skriv till redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist

Redaktör: Tina Strömberg

Grafisk formgivning: Stina Sköld

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220